

fanden på væggen, når der ingen fanden er at male på væggen.

Pernille Sams (KF):

Lovforslaget er et rent teknisk forslag, som gør det muligt for Færøernes landsstyre at kanalisere udbytte fra sin egen fond tilbage til sig selv.

Vi opfatter det som en helt udramatisk formalitet, som vi er positive over for at regeringen får på plads.

Så kan man altid begynde at filosofere over de økonomiske mellemværender mellem landsstyret og Danmark. I den sammenhæng har vi lovet Færøernes landsstyre nogle ting, ligesom de har lovet os en række ting, og det løfte går vi naturligvis ud fra bliver overholdt.

Det er regeringens opgave at påse, at det er tilfældet, herunder at landsstyret foretager de økonomiske opstramninger, som er forudsat, og det kan regeringen måske med fordel benytte en lejlighed som denne til at minde landsstyret om.

Men vi er positive over for lovforslaget, som det foreligger.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at vi støtter lovforslaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man tænker på det massive beløb, Folketinget gennem mange år har måttet tilføre Færøerne på grund af en uansvarlig politik, forekommer det mig højst besynderligt, at partierne nu kan tage så let på en udvikling, som tegner til at gå i samme retning. Jeg synes, at det er meget flot, at Det Konservative Folkeparti simpelt hen bare siger, at det er et teknisk lovforslag. Ja, det er det også, men man er jo nødt til at tage højde for: Hvad går dette tekniske lovforslag ud på?

Én ting er formalia. Det drejer sig om at få penge ud af en erhvervsdrivende fond, og det drejer sig om at sige til os, at hvis man havde lavet en anden fondskonstruktion fra begyndelsen, havde det ikke været noget problem. Men hvorfor tager man ikke udgangspunkt i virkeligheden og spørger sig selv: Hvorfor lavede man en fondskonstruktion, hvor der ikke kunne føres penge ud? Det skyldes formodentlig, at da man skulle bevilge de mange milliarder kroner til Færøerne, var den daværende industrimini-

ster og den daværende regering utrolig bekymrede for at give los og lade færingerne bringe sig selv i den samme klemme en gang til. Der har sikkert foreligget gode politiske begrundelser.

Men nu har man to gange siddet med en fondskonstruktion og lavet underlige elastikspring for at komme uden om, at det reelt var en erhvervsdrivende fond. Hvis man havde erkendt det, skulle færingerne have haft flertal, og det kunne man ikke lide. Men så skulle man være gået til Folketinget og bedt Folketinget om tage stilling til, om det ikke var rimeligt, at danskerne fortsat havde flertal. Det synspunkt ville Fremskridtspartiet have støttet. Men det gjorde man ikke. Man lavede et eller andet mærkeligt papir og overførte tilsynet med fonden til Finanstilsynet, for så var det ikke længere nødvendigt.

Men nu kommer man så og siger, at vedtægterne skal ændres, for det, man oprindeligt ville, var vel egentlig at lave en offentligretlig fond, og så havde man ikke behøvet at spørge Folketinget. Man laver de reelle problemer om til noget teknisk, noget formelt.

Jeg synes, det er dybt alvorligt at modtage rapporten fra marts 1996 fra det rådgivende udvalg, som simpelt hen siger: Det er altså på vej i den gale retning, og det går oven i købet for hurtigt. Men mens den tidligere regering gjorde meget ud af, hvilke krav færingerne skulle opfylde for at få de mange penge, har vi oplevet, at efter at den nuværende regering kom til, er der slettet krav efter krav efter krav, og vi er nu i den situation, at man har ladet den sidste bold falde.

Og så kommer man oven i købet og siger, at når der bliver overskud i den fond, de danske skatteydere har oprettet gennem et lån, så det færøske bankvæsen kan fungere, skal færingerne have lov til at anvende det til enten at finansiere en udekkeskattelettelse eller til at bygge nogle flere tunneler i stedet for at føre pengene tilbage til den kreditor, som har skudt dem i fonden, selv om det formelt er færingerne, der har skrevet under.

Dengang fonden blev skabt, og de mange penge blev puttet i den, var vi mange, der sagde: Det er naivt at tro, at de mange milliarder kroner nogen sinde kommer tilbage til Danmark! Det mindste, man kunne have gjort, var i hvert fald at sikre, at færingerne ikke kunne bruge overskuddet, når de ikke ville opfylde nogen af kravene.